

ved den endelige afvikling af de pågældende krigsforsikringsforbund måtte fremkomme overskud, hvis tilbagebetaling til de forsikrede efter vedkommende forvaltningsnævns skøn ville være forbundet med uforholdsmæssige omkostninger, kunne disse overskud af forvaltningsnævnene enten anvendes til almenyttige formål eller fordeles blandt de erhvervsorganisationer, som nærmest repræsenterede de grupper af personer og virksomheder, der havde været medlemmer af krigsforsikringsforbundene, til anvendelse i overensstemmelse med disse organisationers almindelige formål. Efter lovforslagenes 1. behandling henvises de til behandling i et udvalg, der ikke nåede til ende med sit arbejde.

Som det fremgår af folketingets forhandlinger, mødte lovforslagene modstand fra forskellig side. Det blev navnlig gjort gældende, at overskudsbeløbene burde tilbagebetales til bidragsyderne eller, hvis dette ikke kunne lade sig gøre, inddrages i statskassen.

Handelsministeriet indhentede derefter en udtalelse fra *kammeradvokaten* med hensyn til spørgsmålet om lovgivningens kompetence til at råde over beløbet, herunder spørgsmålet om, hvorvidt beløbene lovligt vil kunne inddrages i statskassen. Kammeradvokatens erklæring af 1. december 1954 er optrykt som bilag til forslaget til nærværende lov. Denne erklæring konkluderer i, at man ikke med føje kan drage i tvivl, at lovgivningsmagten ved afslutningen af forsikringsforbundens virksomhed er kompetent til at træffe de fornødne bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes med overskudsbeløbene, herunder eventuelt at inddrage disse i statskassen.

Kammeradvokatens erklæring blev tilstillet forvaltningsnævnene for de forskellige krigsforsikringsforbund til udtalelse. Af de i 1955 og 1957 modtagne svar fremgår, at nævnene anser det for umuligt at gennemføre en tilbagebetaling af overskuddet til de oprindelige bidragsydere. Nævnene fastholdt derfor deres ønske om, at overskudsbeløbene skulle fordeles som af nævnene i sin tid indstillet. Subsidiært indstillede nævnene, at overskuddene blev substitueret som særlige fonds, hvis renter anvendtes til de af nævnene tidligere udpegede formål, men hvis hovedstole kun kunne fordeles med handelsministerens samtykke.

Regeringens overvejelser vedrørende sagen resulterede i, at man fandt det naturligt at benytte den foreliggende mulighed til at lade de ved krigsforsikringsforbundenes virksomhed til rest fremkomne beløb komme almenyttige formål til gode.

I overensstemmelse hermed fremsattes forslaget til den heromhandlede lov, hvilket forslag oprindeligt havde følgende affattelse:

§ 1. De ved den endelige afvikling af „Krigsforsikringen af løsrø“, „Krigsforsikringen af landbrugets løsrø“, „Krigsforsikringen af privat indbo“, „Krigsforsikringen af bygninger for industri, håndværk og handel“ og „Krigsforsikringen for landbrugsbygninger“ fremkommende overskud anvendes til følgende formål: